

Persbericht Bosschap

Toekomst van onze bossen in gevaar

In de openbare vergadering van 30 september 1980 van het bestuur van het Bosschap hebben werkgevers en werknemers hun grote ongerustheid uitgesproken over de gang van zaken in de bosbouw. Men achtte de toekomst van onze bossen in gevaar en wees op de schrikbarende teruggang van de werkgelegenheid in de bosbouw.

Volgens de laatste cijfers van het Landbouw-Economisch Instituut bedroeg het verlies per ha bos in 1978 gemiddeld f 103,—, ondanks de overheidsbijdragen.

Inmiddels is de toestand nog sterk verergerd tengevolge van de intrekking van de zogenaamde E-regeling, op grond waarvan in 1978 circa 900 bosarbeiders te werkgesteld waren tegen vergoeding van de loonkosten. Thans is dit aantal teruggelopen tot rond 200, die met subsidie op grond van de zogenaamde WV-maatregel in de bossen werken. Dit komt doordat de WV-maatregel welke van geheel andere aard is dan de eerder genoemde E-regeling slechts in zeer geringe mate in de bosbouw wordt toegepast, terwijl daarbij ook niet de volle loonkosten worden vergoed.

De Minister van Landbouw zegt in de toelichting op zijn begroting dat de gemeenschap via het overheidsbudget belangrijke offers moet brengen voor een doeltreffende instandhouding van bos, natuur en landschap en dat hij het als een belangrijke taak ziet het zinvol werk in bossen en natuurterreinen blijvend mogelijk te maken ook ter verbetering van de rentabiliteit van het bosbedrijf.

Uit de begrotingscijfers blijkt evenwel dat de overheidsbijdrage blijft op het niveau dat vier jaar ge-

leden is vastgesteld, hoewel het Bosschap van het begin af heeft aangedrongen op periodieke bijstelling ervan en de Tweede Kamer vorig jaar in een motie maatregelen ter verruiming van de structurele werkgelegenheid heeft geëist. Een en ander heeft ernstige gevolgen.

De boselgenaar die als enige ondernemer bij de wet gedwongen wordt een verliesgevend bedrijf voort te zetten, wordt niet in staat gesteld een verantwoord beheer te voeren ter instandhouding van zijn bos. Zelfs de werkgelegenheid van de vaste bosarbeiders loopt gevaar en dat terwijl er in onze bossen werk is voor honderden mensen en de uitbreiding van het aantal arbeidsplaatsen relatief goedkoop is, omdat er geen aanvullende investeringen benodigd zijn.

Ook het Staatsbosbeheer krijgt onvoldoende middelen om de noodzakelijke bosarbeid te doen verrichten. Drastische verhoging van de overheidsbijdragen is derhalve onontkoombaar, willen onze bossen niet verloederen en wil de werkgelegenheid weer op peil komen.

Indien geen maatregelen worden getroffen zullen particuliere boscijgenaren in toenemende mate gedwongen zijn hun bosbezit aan de overheid te verkopen.

De ervaring leert dat overheidsbeheer afgezien van de aankoopkosten aanzienlijk duurder is dan beheer door particulieren. Voor de samenleving is het dan ook goedkoper aan particulieren een voldoende bijdrage te verlenen voor een verantwoord bosbeheer. Het Bosschap heeft de Minister van Landbouw en Visserij dringend om een onderhoud verzocht en zich ook reeds tot de Tweede Kamer der Staten-Generaal gewend.